

ПОГО

мірек боднар

ПОГО

мірек боднар

Львів
2012

дивні речі творяться у цьому світі. інтроверт набагато більше може сказати своїм мовчанням, ніж логорейний екстраверт, який в жаху від світу не замовкає ніколи. інтроверт-екстраверт. круть-верть. заюзані інь-янь. зализані чоловік-жінка. мірекові боднареві потрібно було поїхати до львова. мірекові боднареві потрібно було втратити львів, за яким він поїхав. міреки боднарі не приживаються у львові. хіба що в лютому генделі Bukowski. Bukowski давно слідкує за міреком боднарем. Bukowski колись був міреком боднарем і ніяк не може заспокоїтись. як привид. його заспокоює мірек боднар. мовчанням. або танцем пого. танцем, який танцюють тільки з розбитою головою.

олег гнатів

Фото на першій сторінці обкладинки – Олени Знак,
на четвертій – невідомого автора.

© Мірек Боднар, 2012

Дівчинко моя, прощавай. Дивними були наші дні. І короткими. Хай простить
нам Бог, що ми зазнали так мало щастя разом. Я буду думати про тебе ще.

Іздрик

Off with your head
Dance until you're dead

Yeah Yeah Yeahs

intro speech

мій виступ починається
я не прийшов сюди щоб розважати тебе
не прийшов щоб годувати мертвими ідеями
не прийшов щоб виставляти себе напоказ
я прийшов щоб розказати кілька історій які стосуються нас із тобою

дослухай ці вступні акорди
злови ритм
і налаштуйся на мовчання
я хотів би щоб у паузах між піснями звучала тиша
вслухайся у себе
спробуй почути чи там відбуваються якісь зміни

твоє серце твоя душа на час цього виступу належатимуть мені
але тільки на цей час
ні хвилиною довше ані хвилиною менше
після завершення я відпущу тебе і ти знову залишишся на самоті
навіть якщо завершення не буде
навіть якщо ти ніколи не була самотня

я починаю
і сьогодні я співаю тільки для тебе

5:1

* * *

пройшла
подивилася в очі
і вдала що не впізнала

так ніби не через неї не спав
так ніби не через неї голодував
ніби не вмер

фашизм

рішення остаточне і оскарженню не підлягає

ох

які це чудові і милі слова
як би я хотів частіше їх чути від інших
як би я хотів їх частіше говорити самому собі

бо очікування вбиває
невизначеність вбиває
терпіння вбиває

а потрібно більше рішучості
а потрібно більше натиску
певності і нахабності потрібно

розм'якшує мене сумнів
робить слимака слизького з мене
плазую
вагаюсь вагаюсь

а потрібно ще більше зухвалості
а потрібно ще більше упертості
спротиву потрібно
одухотвореності

але я знаю
фашизм мене порятує
сонячний фашизм

створю диктатуру самому собі
сам собі стану диктатором
викрикуватиму накази:
розстріляти!
повісити!
в газову камеру його!
і сам їх виконуватиму

о так
спроможний ще я на великі вчинки
спроможний

фашизм мене порятує
сонячний фашизм

алкоголь

від нового життя годилося б чекати нових звичок
натомість повернувся до старих

вже знову з кимось бився
вже знову чіпляюся до офіціанток
вже знову не пам'ятаю як потрапив додому

це горілка мною керує
це не я
не я

єдине що залишилось – оцей «не я»
був не я і знову не я

не я п'ю
не я курю сигарету за сигаретою
не я знову п'ю

але прошу тепер не говорити до мене
я вас не слухаю
колись слухав а тепер ні
уже зробив ту фатальну помилку
більше не потребую слів

кінестезія

вулиці і площі залиті світлом
світло на деревах
світло на будинках
світло на людях
птахи транспортують світло під крилами
автомобілі
бруківка
прохолодний березневий полудень
вихідний
світло

(а всередині чорно
а всередині темно
а всередині пусто)

серед всіх цих туристів
почуваюсь туристом в цьому місті
почуваюсь туристом бо таки турист

а десь між мною та одягом існує тіло
між мною та одягом вулицями людьми
але я – це не тіло
не належить воно мені
не хочу
заберіть собі
зболене втомлене
заберіть собі
волосся шкіра нігті кістки жовч
ще якісь субстанції
а де я?
бо ж не оце тіло з плоті і крові
вже б давно позбувся
якби не знав що після цього світла буде таке ж саме –
болюче і нестерпне

не хочу нічого робити
нікого бачити
не хочу нікого торкатись
бо брудний
то тіло ходить
то тіло щось робить
когось пестить
цілує
говорить
не я

все залито світлом
а всередині – чорно
все залито світлом
а всередині – темно
пусто всередині

серед всіх цих туристів
почуваюсь туристом
почуваюсь туристом бо таки турист
бо брудний

хотів би думати що коли промовляю: *люблю*
то промовляю я
коли зраджую – зраджує тіло

боже
якщо можеш –
пообіцяй інше світло

* * *

на зло

сказати їй на зло:

то не про тебе всі ті вірші що я написав

то про ту

нову

і хоча б у такий спосіб бути пророком

3:1

опортунізм

що ти знаєш про життя
ти
пристосуванець
ти
амеба?

жінка
що наливає алкоголь в привокзальному барі
знає більше

що ти знаєш про життя?
хто дав тобі право писати вірші?
ти
неспроможний навіть віднайти в собі іншого

підлітки
у стані постійного збудження
знають більше

пиши далі
тішся
може ще випишеш щось нове для когось

чорний вихід

в кишені наплічника бряжчать в'язки ключів

ці – від дому
де прожив дев'ятнадцять років сам
ці – від дому
де живе та з якою прожив останні два роки
ці – де живе та з якою живу тепер
ці – де живе та з якою житиму найближчі кілька днів

а найглибше – та в'язка
що відчиняє двері
які ведуть на дах того дому
що його ще нема

хочу літати
і буду літати
але мушу ще трохи зачекати

лінгвоцид

а може досить користуватися словами
що вийши з ужитку?
оновлення потребує твій персональний словник
не можна вживати ті самі
які мав перед смертю
мова мертвих вимагає інших
сподівався що будуть непотрібні взагалі
але ні – як бачиш лишились
лишились старі
оце справді покарання
мати слова але бути змушеним вигадувати нові
бо вийшли з ужитку
бо смердять
бо мертвий

чотири любовні вірші посеред ночі між весною і літом з суботи на неділю

1.

після цілоденної домашньої п'ятики
врешті виходить на вулицю

виходить на вулицю
шукає її
приглядається
має кілька розпізнавальних ознак

має кілька розпізнавальних ознак
але помиляється
помиляється кожного разу

(трамвай «двійка»
якісь кнайпи
куди вона ходить на бехерівку і віскі
трамвай «двійка»
її друзі
трамвай «двійка»
зупинка звідки їздить до свого пса і мами
трамвай «двійка»
блядь!
«двійка» трамвай)

блукаюча зла примара посеред міста
з нею але без неї

нічого
нічого
не сьогодні так завтра
ще знайде
знайде
а тепер блює

2.

прийшов під її вікна
світилось
постояв
подивився
і пішов геть

хотів зателефонувати
але викинув мобільник
хотів постукати
але мав пальці в крові
хотів закричати
але прокурив голос
хотів кинути каменем
але були тільки пісок і листя

світилось
постояв
подивився
і пішов геть

3.

а як не буде нічого кращого
то щось придумає
завжди це вмів

виходив останньої миті
мив за собою посуд але залишав протяг

кохав але не хотів кохати
їв пив спав
вигулював її пса
користувався душем
але не хотів кохати

вмів дбати про себе
про інших
але не про неї
казав: хочу але не вмів хотіти
не брехав але хотів брехати

мовчав

бо знав що завжди може щось придумати
бо все чого навчився – відкладати на завтра

4.

засидівсь аж не помітив
що перейшли на літній час
загубивсь в годинах

півень на ратуші пропіяв ранок
віднайшов себе посеред світанку на холодній бруківці

місто виригнуло й забуло

перечитав усе написане за ніч
скрививсь
і витер

9:1

мертвою зоною блукає хворий звір

бар в якому познайомились
інші місця які вона відвідує
район де живе
провулки якими ходить на роботу –
обминаєш десятою дорогою
(хоч інколи треба)

трамваєм що ним їздить додому –
не користуєшся
(хоч інколи треба)

а все заради чого?

а все заради того
щоб не зустріти випадково
і не зґвалтувати просто на вулиці
на очах у всіх

мертвою зоною блукає хворий звір

діалог розлучених

зраджував?
з багатьма але по разу
ти?
зраджувала
з одним але багато
вернешся до мене
ні
це не запитання
тоді так
і на скільки цього разу?
до кінця
поки смерть не розлучить нас
добре
куплю тобі пістолет

поки не зм'якну і не вислизну

було б прекрасним
майже божественним заняттям
якби не вимушена необхідність після всього
залишати її в ліжку наодинці з оргазмом
(звивається
вже не кричить
не благає
збитим подихом видає приглушені звуки)
і йти до ванної мити руки
повні теплої липкої сперми
а потім вертатися
лягати біля неї
і ще кілька хвилин
як звірі
внюхуватися в запах сексу

тож не питай чому не кінчаю
чому зупиняюся час від часу

зупиняюся щоб продовжити
не кінчаю щоб затягнути до тієї миті
коли знесилені і мокрі
позасинаємо
поглинуті одне одним

схизма

а що найпечальніше в світі?

коли закінчується пляшка
коли закінчуються сигарети
коли закінчується трава

але це дрібниці

найпечальніше коли вона каже:
ти не проти сьогодні заночувати у себе вдома?

примітивні форми

улюблена гра – «змійка»
улюблена поза – місіонерська
улюблені сигарети – «прилуки»
(хоч та мала сучка присадила на «camel»)
улюблений напій – горілка змішана з соком (в барі)
зелений чай (вдома)
улюблене заняття – пити (в барі)
спати (вдома)
писати курити (всюди)
улюблений стан – після трави
улюблений танець – пого
улюблений колір – чорний
(також сірий)
улюблена фраза – *не знаю*

(але єдине без чого справді не зможу прожити – музика)

більшого не потребую
задовольняюсь малим
почуваюся самотнім
хоч таким не є

любиш мене – люби мого собаку

мала божественну усмішку з ямкою з одного лиш боку щічки
мала божественні рухи руки губи тіло

дитячу безпосередність з якою роздягалась і одягалась
вдячність з якою приймала і віддавала
легкість з якою ходила засинала прокидалась
ніжність з якою кінчала цілувала пестила –

все перервала
однією фразою
о шостій ранку:

вигуляєш кессічку?

тотальний футбол

кожен намагається щось донести до мене

найкращий друг переконує:

це жадібність

вона безкінечна

мусиш з двох обрати одне

телевізійна стрічка новин каже:

мешканці поселення

що складається винятково з жінок

сповідують буддизм і мають власну мову

в якій відсутні слова

що могли б означати «батько» або «чоловік»

джонні роттен вже третій день поспіль кричить в голові:

fuck this and fuck that

fuck it all and fuck a fucking brat

та до якої прислухаєшся найчастіше

(бо жінка

єдина справжня жінка в твоєму житті)

майже заставила повірити:

хай якою дорогою хто йде –

всі приходять до одного й того ж самого місця

відвертаюся від усіх

йду дивитися футбол –

грають голландці

страсний тиждень

пропив гроші відкладені на похорон
пропив гроші відкладені на день народження
пропив гроші відкладені на квартплату
пропив гроші відкладені на траву

завтра мав іти до перукарні
але не піду
не маю за що
пропив сьогодні

проп'ю гроші відкладені на їжу
проп'ю гроші відкладені на випивку
і нарешті почну постити

останні дні

весна а ніби осінь
багато мертвого листя
запах зораної землі
розгулюють коти
усі щось палять
птахів не видно зовсім
знову босий ходив уві сні
вітер такий що продуває наскрізь
стан речей не сприяє розмовам
учора впало небо
і страх уже не відпустить
густою прозорою слиною повен рот

завтра прийде апокаліпсис –
бо я так захотів
і пізно щось міняти

7:1

літературна автобіографія

найанемічніший з усіх анемічних
найпасивніший з усіх пасивних
досконало безідейний
виразно мовчазний
зачинений у собі
з єдиною тільки примхою:
спати з нею

мірек мене звати

єдине що можу зробити тобі – кунілінгус

не дивись на мене
не кивай на мене
не говори до мене
не торкайся ніби ненароком рукою

не зможу дати тобі дітей
не зможу дати тобі любові
не зможу дати тобі грошей
не зможу навіть розмови дати

можу зробити кунілінгус

не хочу слухати всі ті нісенітниці
про твоє минуле життя –
де вчилася
з ким зустрічалася
як проводила час –
ніколи не було мені цікаво

є тільки ти і я
і є мить яка щойно трапилась
і мить яка трапиться от-от
між ними – прірва
і ми повинні заповнити її собою

тож не розкажуй мені всі ті нісенітниці
хочу тебе вже і тут
зроблю тобі кунілінгус

написав кульковою синьою ручкою
своє ім'я
на тильній стороні її долоні
(ніяк не могла чи то розчутити
чи то запам'ятати)
попрощався
і пішов

маркований маршрут

рахую синці на тілі

впав з похмілля зранку у ванній
катався на велосипеді
випадкова бійка на вулиці
не розминувся з дверима у барі після п'ятого пива
кохався
випав з балкона (другий поверх
нормально
розлогий кущ шипшини)
переходив дорогу і наткнувся на бампер

сім прекрасних галактик
жовто-зелених
темно-фіолетових
майже зблідлих
різної форми і величини
різного віку

по них згадую
де був і що робив останніми днями
розказують про все

коли замовкають – спілкуюся зі шрами

хтонічний період міфології

сам на сам із містом
хочеш напиться – напиваєшся
не хочеш – не напиваєшся
хочеш з кимось розмовляти – розмовляєш
не хочеш – не розмовляєш ні з ким
хочеш гуляти – гуляєш
не хочеш – напиваєшся
хочеш спати – спиш
не хочеш – не спиш
хочеш їсти – їси
не хочеш – напиваєшся

сам на сам із містом
слова які знав тільки з пісень
пробуєш язиком
пучками пальців
ліктями і колінами

споглядальний пункт імені самого себе

коли падаєш на землю –
голосно смієшся і корчиш ґримаси
лежиш на спині
куриш сигарету
дим випускаєш у небо
куриш сигарету і голосно смієшся
корчиш ґримаси

встаєш
обтріпуєшся
і починаєш танцювати поґо
люди обходять стороною
танцюєш поґо
і радісно кричиш:

замолоду вмерлий!
вічно живий!
вічно живий!
замолоду вмерлий!

перед словом була музика

я побачив з вікна як ти їдеш вниз вулицею
закричав до тебе але ти не почула
приліг і спробував заснути
сподіваючись що ти пройдеш ще раз
але ти так і не з'явилася
я не хочу щоб ти дала мені спокій

що ж –
кожного разу коли бачу тебе я роблюсь хворий
і кожного разу коли думаю про тебе
що ж – я роблюсь хворий
і кожного разу коли снишся мені
що ж – я роблюсь хворий
і кожного разу коли плачу по тобі
що ж – я роблюсь хворий
я не хочу щоб ти залишила мене в спокої

нік кейв знову проспівав усе
навіщо продовжуєш писати?

бла-бла-бла

ти можеш заборонити писати тобі
можеш заборонити телефонувати тобі
можеш заборонити приходити і стояти під твоїми вікнами
але не можеш заборонити писати про те
як пишу тобі
телефоную
як приходжу і стою під твоїми вікнами

я можу забути усе що між нами було
(вже забуваю)
можу витерти всі твої листи і есемески
(вже витираю)
можу спалити всі ті місця які ми з тобою відвідували
(вже палю)
можу вбити себе
але не можу вирвати собі язика і заставити мовчати
заставити заткнутися щоб не розказував усім:

була лесбійкою
найерогенніша зона – груди
паскудне татуювання на поясниці
ідеальне чисте тіло під шовковим японським халатом
ідеальне помешкання
кілька милих звичок
минулого літа працювала офіціанткою в байкер-пабі в судаку
відкладає гроші на цьогорічний «sziget»
вчиться їздити на велосипеді
жодного разу не кінчив на неї – не хотів бруднити

оглядове колесо сансари

подолати прірву між «треба» і «хочу»
подолати вагання між статикою і динамікою
знову зажити щасливо
збудувати дім
посадити дерево
зробити їй сина
померти в теплому ліжку ві сні
вийти
подивитись на все згори
і написати богові заяву про звільнення:

*їбав у рот вічне повернення
прошу звільнити за непридатністю*

1:1

абсолютно непотрібний і жалюгідний лист

божеволюю по тобі
думаю про тебе весь час
кожної години
тобто не думаю але згадка про тебе присутня постійно
хоч про що думаю – все обертається довкола тебе
вибач що не пишу не телефоную
просто знаю що ми не будемо разом
надто різні
це закоханість
мені було неймовірно добре з тобою
хоч я це ніяк не показував
я насолоджувався кожною хвилиною з тобою
я полюбив нарешті це місто завдяки тобі
полюбив з усіма його кнайпами і трамваями
людьми і деревами
собаками й птахами
дітьми
я обожнював дивитися на тебе
мені подобалось як ти ходиш їси
спиш сидиш смієшся говориш лежиш
цілувати тебе пестити просто торкатися
кохатися обнімати тебе засинати з тобою прокидатися
їсти з тобою пити з тобою спати з тобою
приймати душ носити на руках і навіть прощатися
ти прекрасна ніжна тендітна маленька
жіночна дитяча серйозна смішна
весела доросла розумна мудра
але це закоханість
вона минає а потім вилазить усяка хуйня –
звички уподобання переконання характер принципи
і з тим треба давати раду
треба кохати аби давати раду
я ж надто непостійний у житті
надто лінивий
слабохарактерний і безвольний
аби могли любити по-справжньому
і знаю що ти варта набагато кращого чоловіка за мене
вибач
вибач

це все так дурнуvато
і те що тепер пишу
і те що не можу нічого сказати вголос
так хочу бути поряд з тобою
і так не хочу жодним чином образити тебе зробити тобі боляче
бо й так наробив купу дурниць
і мушу тепер розгрібати все
вибач
вибач
кохаю тебе
може ще колись

р. s. так інколи хочу говорити з тобою
але есемесками
бо неспроможний говорити вголос
але ти зазвичай мовчиш
у есемесках
але спроможна прекрасно говорити вголос
ось вона –
прірва

твій поет

8:1

* * *

коли прийшло світло
було вже занадто пізно
занадто темно
вже спав –
обличчям до стіни

не спав
але вдавав
що спить

* * *

річ не в тому
що звільнили з роботи
річ не в тому
що нема де жити і що їсти
річ навіть не в тому
що нема за що пити і купувати траву

річ у тому
що вона сниться майже щодня
і прокидаєшся убитий
і не хочеш нічого робити

лежиш
дивишся у стелю
слухаєш як б'ється серце

* * *

після того як зруйнував усе
з'явилося повно часу

гадаю бог терпить усе для того
щоб після кінця світу
нарешті подумати про себе

* * *

спершу вважав
що виніс
правильне рішення

потім було погано
завагався

немає правильних рішень для себе –
подумав –
тільки для інших

насправді без різниці –
все одно час покаже
що всі рішення правильні
і що було добре

* * *

один розумник недавно переконував мене
що мушу подорослішати
перестати нищити себе
і взятися за голову

хотів послати його
але тієї ж миті пішла мені кров з носа
і я знепритомнів

* * *

ліг спати пізно
відчинив вікно щоб слухати ніч
прокинувся перед полуднем
квітень наніс снігу

зима повернулася
хоче щось сказати

вислухав її і сказав:
добре
тільки забирайся

надвечір сонце грало в калюжах

потім провал у пам'яті
але напевно знову вернулася
бо збрехав

* * *

страх став звичкою
змагається з вірою

сиджу
спостерігаю за цим двобоєм
підбадьорюю обидвох

коли хтось падає
зриваюсь
підбігаю
і починаю рахувати до десяти

марно
нокдаун за нокдауном

* * *

знову руки тремтіли вранці
не міг ні їсти приготувати
ні кави зварити

вчора потрапив додому дивним маршрутом
сьогодні все виблював

підлив квіти на могилі
і запалив згаслу лампадку

поприбирав у хаті
викинув старі речі
довго молився
аж слова втратили значення
і привітав новий день

вечір покаже
хто тут був господарем
і кому належало це нікчемне життя

joy division cover songs

i remember nothing

не надто приємне заняття –
перечитувати зранку нічні есемески
намагатися прослідкувати події вчорашнього вечора
за потоком нікчемних слів і фраз

тут уже був п'яний але ще притомний
тут почалося падіння
тут уже кровоточив оголювався повзав на колінах благав
і виглядав жалюгідніше за найжалюгіднішого хробака
відро з помями
падло яким навіть шакали й гієни погребували

спробувати розсміятися
заглушити думки музикою
прийняти душ і зварити міцну каву
викинути нарешті телефон
і забути про все

atrocity exhibition

придумав собі нову релігію
і тепер молюся тільки так:

«мудак нікчема ідіот»

ті з ким давно не бачився питають:
як там дружина?
передавай вітання
відповідаю:

«розлучився
мудак нікчема ідіот»

ті з ким бачився нещодавно питають:
як там та твоя нова?
передавай вітання
відповідаю:

«розійшовся
мудак нікчема ідіот»

ті з ким бачуся щодня нічого не питають
мовчки кивають на знак згоди

новий режим змушує до обережності
на дзвінки не відповідаю
пошту не перевіряю
ні з ким не вітаюсь і не розмовляю
ношу чорні окуляри
коли все ж хтось упізнає
роблюся лаконічний:

«мудак нікчема ідіот»

той ексгібіціонізм врешті колись мусив скінчитись
за всі звірства які вчинив – тепер доведеться розплатитися

це був хибний шлях
я пройшов його сліпим
що зовсім не виправдовує мене
але дарує надію на прозріння

new dawn fades

соро
вже соро засліпить яскравим світлом
дні наповняться зеленню і дощами
довгі довгі дні
майже безкінечні
вже соро

босоніжки шорти і цілу купу футболок
уже повитягував із шафи
підстригся нарешті – вдома
сам
перед дзеркалом
нормально

соро
вже соро безліч алкоголю буде випито
ще більше ніж до сьогодні
ще цілющішого
безліч трави буде викурено
ще більше
ще сильнішої
нових віршів написано
нових людей зустрінуто
мільйони
мільярди
вже соро

вийду надвір
чистий охайний
стану в найсвітлішому місці цього міста
мружитимусь від сонця
усміхатимусь усім
віднайду втрачену любов
обніму її поцілую
і підемо світ за очі

нехай тільки проберуся крізь цю ніч
нехай тільки догорить новий світанок

sound of music

ясна річ – усе почалося з музики
з якої почалося взагалі усе
з тих двох касет
що взяв у свого психотерапевта вольфа
які йому переписав з бобін чи то федот чи то ярема

я підкручував звук на максимум
касети шипіли
але крізь поганий запис
доносився крик відчаю і злості

я тоді ще не розумів про що співає цей кертіс
але вже здогадувався –
занепад руйнація безнадія
міська анархія страх чорні галюцинації
відчуження ізоляція смерть
про що ще може розповідати така музика
такий голос?

не буде просвітку в житті
а як і буде то короточасний
ганятимешся за незвіданими втіхами як шалений
чимраз ближче наближаючись до кінця
так і не зумівши віднайти себе

a means to an end

ніколи більше не залишай мене наодинці з моїми думками
ніколи більше не відпускай мене самого
бачиш тепер до чого це призводить

зрештою це не твоя вина
що не зміг тобі нічого запропонувати

пам'ятаєш той день коли ми познайомились?
і день що був одразу ж після нього?
я ще довго не зможу спати спокійно
пам'ятаючи як ми кохалися після першого ж побачення
як падали з ліжка
як ти відкривалася мені
як нас огортала ніжність

я знаю безліч способів як покінчити з собою
але не скористаюся жодним поки мене щось стримує
я знаю безліч виходів із цього становища
але не скористаюся жодним поки мені так добре
я знаю безліч занять якими можна заповнити цей мертвий час
але не скористаюся жодним поки не забуду тебе

писатиму й надалі
поки не вичерпаються усі слова

heart and soul

мертве серце
хвора душа
ха-ха!

цього хотів коли сипав обіцянками?
цього хотів коли брехав
брехав перш за все самому собі?

мертве серце
хвора душа
ха-ха!

усі твої прагнення марні
усі дороги ведуть до тупика
усі кого кохав
щасливо живуть без тебе
забувши всю ту огиду

мертве серце
хвора душа
ха-ха!

оглянься тепер назад
що ти там бачиш?
бачиш того безтурботного малого
який щойно вперше пізнав радість онанізму?
бачиш його шлях униз –
дитячі сподівання
наївні фантазії
життя вичитане з книжок?
бачиш що з того залишилось?

мертве серце
хвора душа
ха-ха!

не знайти ліків
не реанімувати

мертве серце
хвора душа
ха-ха!

2:1

вічне сяйво чистого розуму

скорчене тіло в ліжку під ковдрою
четверта ранку

жахливий біль голови
жахливий серцевий біль
жахливий душевний біль

безсоння і сигарети
безліч сигарет
сигарета за сигаретою

з цього могло б щось вийти
добре було б придумати щось нове
якусь нову філософію чи релігію
чи хоча б кілька нових слів
нових ритмів

добре було б справді бути віруючим
як богдана чи як отець ян
зустріти будду
вбити його
і стати новим буддою
підійти до христа і сказати:
я повишу з тобою
з іншого боку вистачить місця
добре було б звільнитись від питання «чому?»
добре було б бути мудрим
добре було б нічого не знати

може у мить смерті
може швидше
може опісля
але колись воно прийде –
вічне сяйво чистого розуму

поховайте мене за плінтусом

сопливо
ще сопливіше
слізно
ще слізніше
з кожним днем
з кожним кроком
з кожним жестом
з кожним словом
ще істеричніше
ще жалюгідніше
ще ближче до підлоги

упав і вже не встану
знайшов собі чудове товариство –
спілкуюся з тарганами
поріднився з ними

огидно
ще огидніше
нікчемно
ще нікчемніше
ось вона – моя нова релігія
ось вони – мої парафіяни
вірні однодумці

залишуся там
вже не довго терпіти
поховайте мене за плінтусом

speech about nothing

наближаючись поволі до виходу
перебираючи в кишені використані трамвайні квитки
нерозпаковані презервативи
любовні записки від неї
викидаючи все до смітника
я оглядаюся назад і бачу:

від початку щось пішло не так
десь допустив помилку
а потім так і будував стосунки
не зауважуючи хибності вихідних параметрів

що ж
не так уже й страшно
якщо ввімкнути на повний звук музику
відвернутися до стіни
і спробувати заснути –
полегшення хоча б на кілька годин

і так щодня

час між сном і наступним сном
можна проводити за розучуванням мантр
і християнських молитов
зав'язати з віршами
і нарешті зайнятися музикою

знаючи що
смерть – це не кінець
а вихід – це вхід до чогось іншого
інколи можна дозволити собі мить слабкості
але ніколи не слід допускати щоб ця мить
затягувалася довше ніж на той час
за який викурюється сигарета

ЗМІСТ

intro speech.....	7
5:1	8
«пройшла...».....	8
фашизм.....	9
алкоголь.....	11
кінестезія.....	12
«на зло...».....	14
3:1	15
опортунізм.....	15
чорний вихід.....	16
лінгвоцид.....	17
чотири любовні вірші посеред ночі	
між весною і літом з суботи на неділю	18
1.	18
2.	19
3.	20
4.....	21
9:1	22
мертвою зоною блукає хворий звір.....	22
діалог розлучених.....	23
поки не зм'якну і не вислизну.....	24
схизма.....	25
примітивні форми.....	26
любиш мене – люби мого собаку.....	27
тотальний футбол.....	28
страшний тиждень.....	29
останні дні.....	30
7:1	31
літературна автобіографія.....	31
мірек мене звати.....	32
маркований маршрут.....	33
хтонічний період міфології.....	34
перед словом була музика.....	35
бла-бла-бла.....	36
оглядове колесо сансари.....	37

1:1	38
абсолютно непотрібний і жалюгідний лист.....	38
8:1	40
«коли прийшло світло...».....	40
«річ не в тому...»	41
«після того як зруйнував усе...».....	42
«спершу вважав...».....	43
«один розумник недавно переконував мене...»	44
«ліг спати пізно...»	45
«страх став звичкою...»	46
«знову руки тремтіли вранці...»	47
joy division cover songs	48
i remember nothing	48
atrocities exhibition	49
new dawn fades	50
sound of music	51
a means to an end	52
heart and soul	53
2:1	55
вічне сяйво чистого розуму	55
поховайте мене за плінтусом	56
speech about nothing	57

мірек боднар
пого

За редакції Ярослава Довгана
Верстка Олександра Проценка

Львів
2012

THE BOYS

